

alkorytmi

r2022[1]

Pääkirjoitus

Kun luet tätä lehteä, käsissäsi (tai näytölläsi, ei sillä niin väliä) on aikamoinen keräilyharvinaisuus, nimittäin vuoden toinen Alkorytmi. Viimeksi tällainen useamman lehden vuosi sattui tapahtumaan 2017. Siinä mielessä odotankin innolla mitä ensi vuosi tuo tullessaan, sillä tämän vuoden näyttöjen pohjalta allekirjoittaneen luotto seuraavan vuoden Rytmiryhmän puheenjohtajaan on kivenkova.

Mutta ennen kuin keskitytään liikaa ensi vuoden asioihin, kannattaa kuitenkin lukea tämä julkaisu ajatuksella läpi. Lukijana pääset nauttimaan muun muassa vuosijuhla- ja ulkoexcursionraporteista, sekä levyraadin arvosteluista vain muutamia juttuja mainitakseni. Mukana saattaa olla myös kohupaljastuksia ensi vuoden päätoimittajasta.

Hyviä lukuhetkiä toivottaen,

Santeri Kääriäinen
Päätoimittaja

> parkissa

Alkorytmi

Lukijan kuva	4
Kuolleet	5
Yleisönosasto	5
Lämmönsiirto X	6
Kasi	18
Tekniikan taikaa	20
Ei enää ikinä Prahaan	24
KKHV	26
Kohu-uutiset	27
Levyraati	29
Ostetaan & myydään	32
Kohu-uutiset	33
Pulmanurkka	34

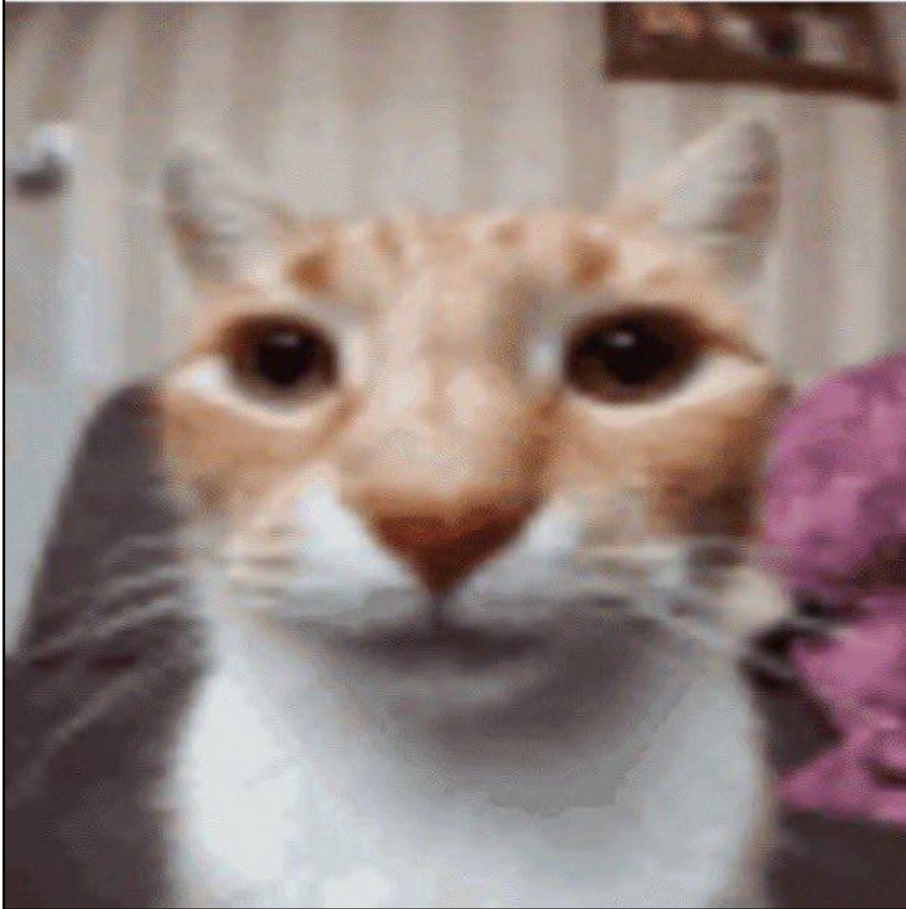
Toimitus

Päätoimittaja
Santeri Kääriäinen
Mikko Juusti
Toimittajat
Tuomas Aarnio
Juuso Kallio
Henri Tunkkari
Nikolas Kohvakka
Jaan Taponen
Leo Immonen
Otto Laitinen
Ilari Sorvali
Otto Otsamo
Joonas Sorvari
Oskari Järvinen
Emma Astikainen

Lukijan kuva

my honest reaction

to alkorytmi

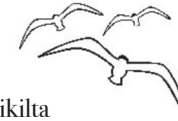

Kuolleet

Rakkaamme

Tietokilta

o.s. Sähköinsinööriilta

s. 13.2.1986 Otaniemi

k. 4.20.6969 Otaniemi

Niin vähän tekoja

Niin vähän muistoja

Niin vähän hyvää

Niin vähän ikävää

Menit helvettiin liian aikaisin.

Rakkaudella muistaen:

Äiti ja Isä

Veijo perheineen

Ligma ja Sugma

Pannu ja Sumu

Sukulaiset ja ystävät

Lämmöllä
muistaen

Kilta- huoneen televisio

s. 8.10.2019 Otaniemi

k. 20.10.2022 Otaniemi

Vituu

*Taas jää kymmenen uutiset
näkemättä*

Yleisönosasto

- > ole fuksi
- > eka dokauskeissi laivalla
- > kippari umpikännissä
- > näyttää jonkun napin jota "mäste inte painaa koska sit bäten blir u-båt"

- > aamu 3
- > röökillä autokannella
- > aivan vitun laitonta koska autokansi
- > stendari putoaa johonkin vitun rakkoon

- > kurota, osu vahingossa nappiin
- > keulaportti_auki.exe
- > bäten blir u-båt

29.11.2022 jälkeen ei enää ikinä laivalle

Lämmönsiirto X

Olin Tietokilta ry:n edustajana Prosessiteekkarien 10-vuotis vuosijuhlilla ja koin siellä seuraavaa. Kello 14:02 saavuin kemian tekniikan laitoksen pääovien luokse. Ovien piti aueta kello 14:00 mutta ne eivät olleet vielä auki ja sisällä näkyikin vielä fukseja kiireessä kaatamassa skumppaa laseihin. Muutama muukin ahkera cocktailtilaisuuksien arvostaja oli jo paikalla kokeilemassa ovien aukaisua kanssani ja noin minuutin päästä meidät päästettiin sisälle ja sain kuohuviinilasini käteeni mitä olin ihailnut ikkunan takaa. Paikalla oli lisäksi noin viisi ihmistä joista tunsin vain Niklas Valurin ja ihmispelkoni alkoi jo nousta, pitäisikö tässä puhua tuntemattomille ihmisille? Siirryin lahjanantopaikalle yläkerran aulaan ja paikallistin lohinapit mitä vielä runsain määrin oli esillä tarjoilupöydässä. Nautiskelin siinä muutaman lohinapin, mitkä ovat mielestäni yksi vuosijuhlien kohokohta joita pitäisi olla joka vujuilla (esim.

Seuraavassa M0:ssa kröhm.) Tietokillan lahjanantovuoro oli melko etupäässä kello 14:42, tosin lahjananto eteni nopeammin kuin lämmönsiirtäjät odottivat niin annoimme lahjan Niklaksen kanssa noin puoli kolme. Lahjan virkaa suoritti 50 euron lahjoitus Electronic Frontier Foundationille ja pullo kossua. Kossupullon korkki ei selvinnyt lahjanannosta. Lahjanannon jälkeen olin huojentunut että paikalle oli saapunut R.Ruokonen ja A.Mustalahti koneinsinöörikillan edustajina ja heistä tunsinkin jo entuudestaan molemmat herrasmiehet. En ollut vielä tarpeeksi päissäni kahden skumppalasin jälkeen vieraille jutteluun joten siirryin heidän luokse seurustelemaan. Otan yhteiskuvan kuvausseinällä itseni kanssa hienon laserkaiverretun Lämmönsiirto kyltin kera. Ensimmäiset bussit lähtevät Vanhalle ylioppilastalolle vasta 17:00 niin tässä on aikaa tapettavana. Kokkarit etenevät kuin kokkarit yleensäkin, eli skumpasta, lohinapeista ja seurasta nauttien. Prosessiteekkarien

uusi lippu naulataan tässä vaiheessa kiinni lipputankoon ja ajattelen että se näyttää kyllä samalta kuin aiempikin, mikä poltettiin lippuohjesäännön mukaan aiemmin vuosijuhlaviikolla viikinkimenoin Niemenkärjessä. Tarjoilusta sen verran että en syönyt muita kuin lohinappeja joten muusta ei niin kerrottavaa. Sisällä on hyvin kuuma joten siirryn ulkotiloihin ja päädyn jutustelemaan CHEMiläisten kanssa. Seurassa on ainakin Vuorimieskillan puheenjohtaja ja muita keidenkä nimiä en muista koska olen huono siinä. Päätämme siirtyä Kemistikillan kiltikselle hengaillemaan ja noin parin minuutin päästä saavummekin sinne. En ole montaa kertaa käynyt KK kiltiksellä joten tilanne toi hieman vaihtelua peruskokkareihin ja kellokin on vasta noin 15:15 niin pikku tutkiskelu ei ole pahitteeksi. Kiltahuoneen pöydän ääressä on porukkaa asettelemassa merkkejä ja kunnianauhoja kiinni tamineisiinsa ja muutamat pelaavat Tetristä NES konsolilla. Miksiköhän Tietokillassa ei pelata NESsillä vaikka semmoinen meillä on, pohdiskelen itsekseni. Huonekalujen

järjestystä on muutettu sitten viime käyntini ja tila tuntuu nyt mukavammalta kuin aiemmin. Kemistikillan ilmeisesti vanhat puheenjohtajat ovat aloittelemassa Koronan pelaamista nelinpelinä ja menen seuraamaan ja jutustelemaan. En ole itse koskaan kyseistä peliä pelannut ja säännöt selitellään minulle pelin edetessä. Kyseinen peli vaikuttaa mielestäni melko hauskalta ja mielessäni kävi jo ajatus laudan ja muitten välineitten hommaamisesta kiltahuoneellemme. Peli pelaajineen kuitenkin vie huomattavan määrän tilaa ja tästä tuleekin mieleen eräs toinen entinen peli kiltahuoneelta mutta ei siitä sen enempää. Kuulen myös paljon Korona-pelin lorea killasta ja sen perinteistä. Vähän neljän jälkeen siirryn pois KK:n kiltikseltä takaisin kokkareille koska skumppani on loppu. Nyt paikalla alkaa olla enempikin tuttuja ja V.Wikstenin saapuessa otamme Radiodiodi yhteiskuvan jossa on O.tunkelo, R.Ruokonen, V.Wiksten ja minä. Nautiskelemme skumppaa loppukokkarien ajan, mutta valitettavasti lohinapit olivat päässeet loppumaan.

Kello 16:55 siirrymme lastauslaiturien kautta kemian tekniikan talon taakse mistä bussit lähtevät pääjuhlapaikalle. Bussimme on kaksikerroksinen ja olemme huvittuneita asiasta. Nyt on Amerikkaa! Istuudun tuntemattoman miehen viereen kenen kanssa olin jutustellut kokkareilla. Bussimatalla nautin salmaria jonka sain H-kopista. Saavumme vanhalle ja siirrymme pienen seurueen kanssa Stockmannin ruokaosastolle ostamaan ns. "kellotusjuomia". En itse kyllä kellottanut koska en pidä kys. toimenpiteestä. Palaan yksin vanhalle koska hukkasin muut kaupassa ja vien tavarani narikkaan. Busseja alkaa saapumaan paikalle enemmänkin ja porukkaa kerääntyy pääjuhlapaikan edustalle "kellottamaan" ja polttamaan tupakkaa. Ohi kulkevat turistit kyselevät keitä olemme ja ottavat kuvia. Pohdin onko puolihumalainen teekkarilakkinen henkilö juhlapuvussa nyt niin hauska tai edes viihdyttävä lomamuisto, mutta kai se on eksoottista. Turun yliopiston tutkijaksi itsensä esitellyt ulkomaalainen herra kysyy teekkarilakeista ja selitän asian hänelle. Vieressä oleva

humalainen prosessiteekkari koittaa selittää samaa mutta aivan väärin. Pääjuhlan alku on hieman myöhästynyt, mutta eikös se yleensä aina näin ole? Suuntaan kohti juhlapaikan aukiolevaa baaria ja saapuessani jonoon tuntemattoman miehen kanssa samaan aikaan tiedustelemme epäileväisinä että ei kai tämä ole jono baaritiskille. Juhlavieraat edessä toteavat että on ja teen päätöksen että se on liian pitkä. Tästä lannistumattomana käynkin juoman hakemisen sijaan etsimässä istumapaikkani minne suunnistankin nopeasti. Istumapaikalta löytyy ohjelma ja ruokamenu, ruokalipuke jatkoille, TEK-kuulakärkikynä, Prosessiteekkarien juhlaolut "Process Loading - Lemon Pilsner" 330ml lasipullossa, 50 millilitran dekantterilasi täynnä kossua sekä neljä laulukirjaa sidottuna nätiksi paketiiksi niin että sen nimi ei näy kannesta. Ilmeisesti siis saisimme Prosessiteekkarien uudet laulukirjat omaksemme ja huomaan että pöydässä ei ole erillistä laululäsyä joten oletan laulavamme vain uudesta laulukirjasta. Poistun paikaltani etsimässä pöytäseurueeni ja löydänkin

heidät ulkoa. Seisoskelemme ulkosalla vilvoittelemassa jonkin aikaa ja suuntamme tämän jälkeen paikoillemme. Paikkani on pöydän päässä ja metrin päässä jatkuu toinen pöytä johon on sijoitettu Vuorimieskillan raati. Pöytäseurueeni on seuraavanlainen: Vastapäätäni istuu R.Ruokonen, vieressäni on V.Wiksten ja häntä vastapäätä istuu hänen Rovaniemeltä vujuille asti tullut tyttöystävänsä Meri-Tuulia. Heistä eteenpäin istuu farmasian opiskelijoita Helsingin yliopistolta kenelle esittelemmekin itsemme. Pikkuhiljaa juhluvieraat ovat asettuneet paikoilleen ja seremoniamestari paukuttaa sauvaansa lattiaan juhlien alkamisen merkiksi. Ensimmäisenä liput saapuvat paikalle ilman ongelmia. Tämän jälkeen Prosessiteekkarien laulukirjatoimikunnan puheenjohtaja pitää puheen uudesta laulukirjasta ja siihen johtaneesta pitkästä prosessista. Laulukirjan nimi "Sidos" julkistetaan virallisesti ja juhluvieraat saavat avata laulukirjapakettinsa. Avaan seurueemme paketin ja ojennan kirjat kaikille. Ensivaikutelma laulukirjasta

on laadukas ja alan selailemaan sitä. Ensiksi kyllä kirjoitan nimeni siihen Tekniikan akateemisten sponsoroimalla kynällä. Laulut ovat ei-niin-kovin yllättäen hyvin CHEM henkisiä ja lauluja onkin kerätty niin Kemistikillalta, Puunjalostajakillalta, Vuorimieskillalta ja itse Prosessiteekkareilta. Suurin osa lauluista on minulle tuntemattomia mutta vaikuttavat hauskoilta ja odotankin mitä tulemme juhlissa laulamaan. Ensiksi kuitenkin laulamme "Hyvät ystävät" ja laulukirjatoimikunnan puheenjohtajan kehoituksesta juomme sen jälkeen Koskenkorvaa aiemmin mainitusta hienosta 50ml dekantterilasista uuden laulukirjan kunniaksi. Istuudumme pöytään ja tunnelma on hyvä pöytäseurueessamme. En ole aikaisemmin käynyt Vanhalla ylioppilastalolla ja ihastelen hienoa saliamme. Kaunis tila edustaa uusrenessanssityyliä ja sitä hallitseekin mahtavat kaaret seinillä ja isot kattokruunut. Alamme tutkiskelemaan illan ohjelmaa ja ruokapuolta pöytäseurueemme kanssa. Ohjelmapuolelta löytyy

tietenkin puheita ja ansiomerkkien jakoa. Ensimmäisenä onkin Lämmönsiirtotoimikunnan vetäjän, Radiodiodin päätoimittajanakin tunnetun, O.Tunkelon puhe juhluvieraille. En muista puheesta paljoa enempää muuta kuin kiitokset kunniavieraille, muille vieraille ja lämmönsiirtotoimikunnalle. Maistelemme juhlaolutta ja V.Wikstenin mielestä se ei ole kovin hyvää, omasta mielestä kyllä ihan tiputettavaa kylläkin ja olenkin tätä olutta maistanut jo etukäteen ostettuani sitä kerran testimielessä Otaniemen K-Marketista. Ruokapuoli vihkosesta saakin seuraavaksi huomioni, pidänhän ruoanlaitosta ja kaikesta siihen liittyvästä. Alkuruokana on maa-artisokkakeittoa ja chorizoa, pääruokana haudutettua lohta, kukkakaalia ja puikulaperunapiparjuuripyreetä ja ruohosipuli -beurre blanc, jälkiruokana kirsikkajäädykettä, suklaata ja kauracruble. Menusta piparjuuri-perunapyree vaikutti mielenkiintoiselta ja jäin odottamaan pääruokaa innokkaana ja odottavana.

Juhlat etenivät perin normaalisti pöytäseurueen kanssa seurustellen ja juotavaa nauttien kunnes tuli ensimmäisen viinikaadon aika. Valitsin aluksi valkoista Pinot Grigio viiniä aluksi toivoen sen olevan hyvä valinta kuin valkoviinit yleensäkin mielestäni. Se ei ollut ja samaa mieltä oli pöytäseurakin, tosin kyllä tätä opiskelija juo ihan hyvin. Kommentoimme myös hyvin silmämääräistä kaatoa erään farmasiaopiskelijan saaneen noin 1,5 kertaisen annoksen viiniä omaani verrattuna. En muista mistä keskustelimme viinin haukkumisen jälkeen mutta varmaan aivan geneerisistä asioista ja tutustuimme farmasian opiskelijoihin. Tulimme hyvin toimeen heidän kanssaan ja juttu luisti loistavasti. He halusivat ottaa kuvan ainejärjestönsä Yliopiston farmasiakunta YFK:N Instagram tarinat-osioon ja siihen päädyimmekin V.Wikstenin kanssa iloisina. Alkuruoan saapuessa eteemme asetetaan pieni keittolautanen jonka pohjalla on hienonnettua chorizoa ja kasvissyöjillä / vegaaneilla omenaa, ilmeisesti hieman pikkelöitynä. Tämä aiheuttaa hämmennystä

seuratovereissani, mutta vuoden 2021 Muistinnollauksesta harjaantuneena osaan selittää että tarjoilijat tulevat kaatamaan keiton lautasillemme myöhemmin. Lautanen seisoi kuitenkin tyhjänä jonkun tovin joten väliin mahtui muutama laulu ja vitsinpoikanen. Kuten aiemmin sanoin, olivat laulut suurimmaksi osaksi itselle tuntemattomia, mutta olivat sen verran helppoja laulaa että hyvin niistäkin selvittiin. Oma suosikkini taitaa Sidoksesta löytyvistä lauluista olla Pumpulaulu, jossa lauletaan erinäisistä pumpuista Vesipoikien marssin melodiaan. Mitä eroa kyseisillä pumpuilla onkaan on itsellä hämärän peitossa. Alkuruoan oikeasti saapuessa, eli tarjoilijoitten kaataessa keitot lautasillemme olimmekin jo melko nälkäisiä ja pieni, mutta maittava keittoannos tekisi poikaa. Keitto oli hyvin perus, mutta maittavaa ja chorizo toimikin sen kanssa oikein hyvin. Mieleen tulee monta sosekeittoresseptiä missä pekonia murustetaan keiton päälle maku- ja esteettisistä syistä. Mietinkin annoksen jälkeen että näin syksyn tullessa ja talvi-iltojen tumentuessa joku uusi

keittoresepsi lämmittäisi kivasti. Ehkä teen tätä. Myös muu pöytäseurueemme oli oikein tyytyväinen alkuruokaan mutta sivusilmällä huomasin Vuorimieskillan emännän nauravan ja nousevan pöydästä. Kulkiessaan ohitseni kysyin neidolta minne matka ja hän vastasi että Vanhaa ylioppilastaloa vastapäätä sijaitsevaan McDonalds ravintolaan. Mieleeni muistui heti eräs pitsaepisodi Aalto Yliopiston Ylioppilaskunnan vuosijuhlilta jonkin aikaa sitten. "Aha." vastasin ja hymyilin samalla vähän mielessäni tuomiten kuitenkin. Tilanne oli ohi nopeasti ja pöytäseurani ei tajunnut mitä oli nopeasti tapahtunut. Kertoessani tilanteen halusivat hekin nopeasti mukaan, lähiseurueeni ja farmasian opiskelijat siis. Lähetin siis perässä tilaukseen lisäyksen 3x Chili Cheese Tops, 1x Tuplajuusto, 1x McVegan ja 1x Pepper Fries. Vaikka Chili Cheese Topsit ovatkin ei-niin salainen paheeni en niitä vuosijuhlilla kyllä tahtoisi nauttia ja jäin itse pois tällä kertaa tilauksesta. Tässä vaiheessa ajattelin juoda loput kossut pois ja niin teinkin ja jäin ihastelemaan kemian

laboratorioista tutun dekantterilasin muotoista shottilasia. Sen kyljistä löytyy merkinnät "Glassco", "BORO 3.3", mitta-asteikko millilitroissa ja Prosessiteekkarien logo tekstillä "LS X". Päättelin että "Glassco" merkitsee yritystä joka lasin on tehnyt, mutta teksti "BORO 3.3" oli minulle mysteeri. Onnekseni vieressä istuu Kemistikiltalainen ja hän osasi valaista sen merkitsevän astian olevan borosilikaattilasia, joka on lasityyppi mistä käytännössä kaikki laboratoriossa olevat astiat on tehty sen kestäessä hyvin lämpötilan vaihteluita. Hauskana nippelitietona hän myös kertoi että lasilla on myös ominaisuutena se että esimerkiksi tippuessaan lattialle lasi ei pirstaloidu vaan hajoaa siististi kahteen osaan, mikä on laboratoriossa kätevää turvallisuuden ja siisteyden kannalta. Kiitin vastauksesta ja palasimme pöytäseurueemme keskusteluun. Vuorimieskillan emäntä saapuu takaisin ison McDonalds kassin kanssa ja kertoo että vähän syyllinen olo tulla suuren pikaruokakassin kanssa takaisin pääjuhlaan. Olisi varmaan itselläkin, mutta

pöytäseurani ainakin sai chilijuustopallonsa välipalaksi. Illan edetessä oli perinteisen yhdistyksen puheenjohtajan pitämän puheen aika ja taas kuulimme seremoniamestarin sauvan kovan äänen sen osuessa monta kertaa Vanhan ylioppilastalon kivilattiaan. Puhujanpönttöön kutsuttiinkin siis tällä kertaa prosessiteekkarien päänainen Laura Lukkarila. Puheessaan hän kiitti taas juhlijoita ja yhteistyökumppaneita joiden takia juhlat ylipäättään ovat mahdolliset. Pakko myöntää että muuta en puheesta paljoa muista koska yleensä vuosijuhlapuheiden aikana tuijotan tyhjyyteen ja toivon että keskustelumme pöytäseurueessamme voisi jatkua, sillä kun on kuullut yhden vuosijuhlapuheen on käytännössä kuullut ne kaikki. Puheen jälkeen toista viinikaatoa aletaan suorittamaan ja valitsen tällä kertaa Merlot punaviinin, joka onnekseni oli varsin hyvä mielestäni. Mietin hetken aionko juoda lohianokseni kanssa puna- vai jäljellä olevaa valkoviiniä mutta en anna ajatukselle sen enempää huomiota. Pääruoka alkaa saapumaan salin pöytiin

ripeään tahtiin ja nopeasti saamme annokset eteemme ja kuten viinien kanssa huomaamme että lohivalatkin ovat aika erikokoisia vastapäätä istuvan seuralaiseni kanssa. Satunnaisnumerogeneraattori oli kuitenkin puolellani ja olin ilahtunut tästä, olinhan odottanut tätä hetkeä ruokalistan lukemisesta lähtien. Ehkä osallistumattomuus ruokatilaukseen aiemmin painotti vaakoja puolelleni ja minut palkittiin korkeamman tahon puolesta paremmalla lohivalalla? Annos on hyvännäköinen ja koostuu edellä mainitusta piparjuuri-puikulapyreestä, lohivalasta, ruohosipulisesta voikastikkeesta ja paahdetusta kukkakaalin palasesta. Lohivalan päälle on sijoitettu persiljan oksa mikä tuo mukavan visuaalisen lisän annokseen. Vegaanivaihtoehtona oli annos munakoisosta, kukkakaalista ja kurpitsasta. Tätä on odotettu ja alamme syömään. Annos on herkullinen ja kala on juuri sopivan kypsä, sekä pyree on erittäin hyvän makuista lohen kanssa. Syömmekin annoksemme nopeasti ja olemme tyytyväisiä annoksiimme. Tämän jälkeen jatkammekin keskustelua ja

laulamme muutaman prosessiteekkarihenkisen laulun aina välissä. Keskustelumme on edennyt pisteeseen jossa harkitsemme R.Ruokosen ja V.Wikstenin kanssa Radiodiodi -tatuointien ottamista johonkin kohtaan kehojamme. Tatuointi tulisi olemaan Radiodiodin tämän vuoden maskotti ajamassa mopolla. Idea saa kannatusta ja sanonkin tietäväni tatuointiliikkeen Helsingin keskustasta Kampista jolla on kiinteä tarjous viisi kertaa viisi senttimetriä tatuoinneista hintaan 50 euroa. Laitamme asian harkintaan ja ehkä palaammekin asiaan myöhemmin illalla, mietimme yhdessä. Liput poistuvat tässä välissä ja kukaan ei naura, mikä on aika harvinaista mielestäni. Seuraavaksi vuorossa onkin juhlan tauon aika ja ihmisiä alkaa poistumaan kohti baaritiskiä. Käymme katsomassa että jono on aikamoinen ja päätämme suunnata takaisin pöytäämme jutustelemaan aiheista kuin aiheista. Tauko alkaa lähestymään loppuansa emmekä lopulta hakeneet baarista juomia, mikä ei sinänsä ollut haitallista illan jatkuvuudelle koska juomien määrä pöydässämme on

edelleen kohtuullinen. Vieraat palaavat pöytiinsä ja laulamme taas kerran ennen seuraavaa ohjelmanumeroa mikä on Prosessiteekkarien ansiomerkkien jako. Tämä numero on yhtä jännittävä kuin yhdistyksen puheenjohtajan tai muitten puheet jos ei satu tuntemaan tai edes tietämään palkittavia henkilöitä. Pöytäseurueemme kemisti kuitenkin auttaa palkittavien henkilöitten taustatiedoissa, niin hyvin kuin hän itsekään heitä tunsii. Taas kerran sai jokainen siis käyttäätaputuslihaksiansa. Yhdistyksen kunniajäsenyyden sai Kemian tekniikan korkeakoulun dekaani, Teknologian tutkimuskeskuksen VTT Oy:n entinen tutkimusprofessori Kristiina Kruus. Seuraava ohjelmanumero olikin sitten aktiivisempi tanssiesitys ryhmältä Afrodisiac. Esiintymislavalle esiintyy vähäpukeisempia naisia ja mies tanssimaan modernien hittien tahtiin. Kesken esityksen seurueemme kemisti taas valaisi meitä tajuttuaan että kappaleet jotka tanssiryhmä on valinnut ovat kaikkien aikojen CanCan kappaleita. CanCan on siis prosessiteekkareitten fuksien tanssiryhmä joka esiintyy

milloin missäkin, yleensä tosin CHEM sitseillä. Ei pidä sekoittaa ManManiin joka on Fyysikkokillan vastaavanlainen, mutta parempi kuulemma. Yhtyeen Aavikko "Torpedo Boys" kappaleen alkaessa soimaan sali villiintyy ja alkaa laulamaan teoksen "Automaatiopäivät" variaatiota ja liitymme myös mekin hupaisaan lauluun. Menevän tanssishown jälkeen salissa on hupaisa tunnelma ja ihmiset askartelevat konjakkikorvia jotka myös jallukorvina tunnetaan. Tarjoilijat kaatavat kahvia kuppeihimme. Pidemmällä pöydässäni tuntematon joukko johtaa omaa lauluansa koska lukkarit eivät ole ilmeisesti tarpeeksi ahkeria heidän tarpeisiinsa. Ehdotan vastapäiselle seuralaiselleni että tarkastaisimme baarin tilanteen, josko vaikka saisimme yhden juotavat ostettua näitten juhlien aikana ja päätämmekin juomiksi 13,50 euron Napue gin-tonicit. Onneksemme kohtaamme tiskin edessä vain lyhyen jonon ja tilaamme juomamme ilman suurempaa odottelua. Baarin työntekijä pahoittelee kaadettuaan juomat ja jäät laseihin että valitettavasti rosmariini on loppu ja että

kai nämä käyvät ilmankin. Pohdin mielessäni nopeasti että olisiko kannattanut kysyä ennen juomien kaatamista asiasta, mutta ei tällä minulle tai kaverilleni ole mitään väliä oikeasti ja vastaan hänelle että juomat kelpaavat. Suuntaamme nopeasti takaisin pöytäamme nautiskelemaan hyvänmakuisia juomiamme. Takaisin pöytään päästyämme havaitsemme paikoillemme jaetut aromilasit jaloviina-annoksineen, paitsi että minun paikallani näitä laseja onkin kaksin kappalein. Nopea vilkaisu ja kysymys viereiseen pöytään paljastaa että yksi vuorimiehistä on jalomielisesti lahjoittanut oman annoksensa tätä ruskeaa juotavaa meille. Teen nopean tilannearvion, sillä en oikein välitä jaloviinasta, ainakaan näissä määrin. Kaadan puolet tästä toisesta lasista kahvini sekaan ja puolet V.Wikstenin kahviin jotta voisimme selvitä tästä tilanteesta ilman suurempaa kärsimystä. Laulamme Täällä jallutähden alla. V.Wiksten hörppää kahviaan ja irvistää koska oli unohtanut sinne kaatamani jallun, nauran tilanteelle. On viimeisen puheen aika "Puhe kautta aikojen", joka kuulostaakin niin jännittävältä että en

kyllä muista siitä kyllä valitettavasti mitään. Olen saanut omat jallukorvat Vuorimiesten emännältä ja unohdan aina että ne on lakkini päällä. Kun otan lakin pois päästä viilennystarkoituksiin, putoavat korvat syliini ja menettävät muotonsa. Korvat joudutaan tekemään monta kertaa uusiksi. Kaikki hyvä loppuu aikanaan kuulemma ja niin myös tämäkin pääjuhla. Laulamme siis "Ken omi fuksi", jonka aikana havaitsemme pöytäseurueessa että juhliissa on huomattavasti paljon enemmän uudempia tieteenharjoittajia kuin muilla vuosijuhlilla missä olemme olleet. Ihmiset nousevat pehmustetuille tuoleille, mikä yllätti itseni hieman kun muistelin että ainakin Presidentissä olisi tullut siivouslasku perästä. Toivon että prosessiteekkareille ei tule, tai jos tulee, saavat paljousalennuksen kaikista salin tuoleista. Vanhin fuksi taisi olla vuosimallia 1987 mikäli oikein muistan. Olin taktisesti säästänyt aromilasiin tilkan jaloviinaa ja viinilasiin hieman punaviiniä omiin laulun suorituskohtiin. Pikaisesti

tämän jälkeen seurasi Ikuisen teekkarin laulu. Laulu ei lähtenyt hiljaisuudesta. Pikaisesti tämän jälkeen suuntasimme narikkaan hakemaan tavaroitamme suuren ruuhkan välttämiseksi, mielessäni kummitteli vielä baaritiskin pitkät jonot. Saimmekin tavaramme nopeasti ja hyppäsimme bussiin, mikä ei valitettavasti tällä kertaa ollut kaksikerroksinen. Saimmekin nopeasti ajoneuvon täyteen ja lähdimme suuntaamaan kohti smökkiä H-kopin salmaria nautiskellen. Matka sujuu nopeasti takaisin Otaniemeen, mutta hämmennykseksemme matkamme päättyy sinne mistä alkoikin, kemian tekniikan talon takapihalle. P-huone jatkoista alkaa leviämään puhetta keskuudessamme kunnes nopea keskustelu kuskin kanssa jatkaa matkaamme Otakaari 18 bussipysäkille. Tästä matkani jatkuu VK:n emännän ja R.Ruokosen seurassa Vuorimieskillan varastolle mihin jätän kaikki tavarani mitä en halua Servin mökin naulakossa hukata. Aina muiden kiltojen varastoilla vieraillessa olen kiitollinen meidän omastamme sen kookkuuden ja viihtyvyyden osalta. Pikaisen visiitin

jälkeen jatkamme kohti Servin mökkiä jatkoille niin kuin muutkin juhlijat. Päästyämme Servin mökkiin huomaamme että sinne olikin järjestetty ihan oikea narikka eli varastovierailumme ei olisikaan ollut kovin tarpeellinen loppujen lopuksi. Lavalla huomaan soittovälineitä ja päättelen että varmaan joku yhtye soittaisi myöhemmin illalla. Suuntaan kohti baaritiskiä ja huomaan beer-pong -peliin käytettäviä pöytiä ja ehdotan R.Ruokoselle peliä. R.Ruokonen suostuu ehdotukseen ja seuraavaksi etsimme vastustajia, jotka löytyvätkin nopeasti pöydän läheisyydestä. Saamme tuntemattoman pariskunnan pelikavereiksemme ja alamme pelaamaan. Häviämme pelin vastustajien ollessa liian hyviä ja pohdin mitä seuraavaksi tekisin. Päätän etsiä jotain tuttuja tai puolittuttuja ja löydänkin nopeasti sellaisen ja menen juttelemaan. Tuntematon cover-yhtye saapuu illan edetessä paikalle ja soittaa tunnetuja kappaleita juhlijoille. Kello 02:10 päätän lähteä kohti kotia nukkumaan. Kotiin päästyäni kuoriudun frakistani ja asettelen sen edes jotenkin että se ei olisi aivan

ryppyinen näiden juhlien jälkeen. Herään sillisaamuna noin kello kaksitoista ja minulla oli vähän huono olo, mikä ihmetyttää koska en mielestäni juonut hirveästi. Hetken aikaa mietiskelyäni syytä tajusin sen että en ollut juonut juhlapäivänä kuin puoli lasia vettä! Pikaisen vedenhaun jälkeen jatkan pötköttelyä ja haaveilen siitä että silliksellä olisi pekonia. Jonkin aikaa tätä jatkettuani puin päälle ja suuntasin kohti sillispaikkaa, eli Otakaari kahtakymmentä. Paikalle saavuttuani näen heti R.Ruokosen, V.Wikstenin ja Meri-Tuulian rakennuksen edustalla nauttimassa mimosoista ja silliseväistä. Myös eilisen juhlista tutut farmasian opiskelijat ovat seurueessa. Päätin heti hakea mimosan ainesosat haltuuni ja aloittaa olotilan korjauksen, mimosassahan on tunnetusti sokeria joka auttaa sokeritasapainon korjauksessa. Saankin kätevästi ainekset koottua ja suuntaan takaisin ulos nauttiakseni niistä. Ampiaisetkin ovat hyvin persoja mimosalle ilmeisesti. Muistan yhden lasillisen jälkeen että ruokaakin on tarjolla ja suuntaan yläkerran buffet-pöytään tiedustelemaan

asiaa. Ilokseni löydän että pekonia on tarjolla ja otan lautasellisen rapeita siivuja itselleni. Näen myös että järjestäjät ovat hommanneet slushie-koneen ja ajattelin että se on sillikselle kyllä aika hauska idea. Tuttu pallomeri löytyy myös yläkerrasta sekä juuri ilmestynyt Proteesi, prosessiteekkarien kiltalehti. Selailen sen nopeasti läpi hyvien juttujen varalta jotka voisivat "lainata" Alkorytmiin, mutta en löytänyt tästä numerosta inspiaraatiota valitettavasti. Silliksellä ei sinänsä tapahtunut mitään hirveästi, muuta siis kuin mimosan juominen ja pekonin syöminen. CanCan esiintyi pihalla kello 16:00. Lähdin kaupan kautta kotiin noin kello 17:00. Kaiken kaikkiaan hauskat vujut sanoisin.

Ilari Sorvali
17.09.2022

KÄÄK!

Alkorytmi maksaa vinkeistä eniten!

Tienaa jopa TONNEJA!

Kuulitko mehuaan julkisjuoron? Nappasitko kohukuvan? MEILAA alkorytmi@tietokilta.fi!

Katuva kapinallinen

KIIREHTI KALJALLE!

Kärkitaistelija herätti hämmennystä laivankäytävillä. Kaljanhimo yllätti tax-freessa ja eipä aikaakaan, kun herrasmies rävytti kaljansa kaiken kansan esille. Lieneekö ollut kova kiire janoa sammuttamaan, Alkorytmistä kysellään.

PALJASTI KEHONSA!

Killan emäntä nähtiin varsin virkistyneenä Ruisrockin rannoilla toivottaen ilosanomaa "Dokamaan tai muuten". Tämän ilosanoman hän oli myös tatuoinut käsiinsä. Iloinen emäntä myös virkisti ympärillä olleita tovereitaan. Jäikin epäselväksi, mitä "muuten" tapahtuisi.

Herkullinen herääminen

Ikimuistoinen imu

IRROITTELI YÖSSÄ!

Baltian ihmebaarista löytyi erikoinen vaihtoehto. Shotti yhdellä nakilla! Porukasta löytyikin yksi rohkea, joka päätti ryhtyä tuumasta toimeen.

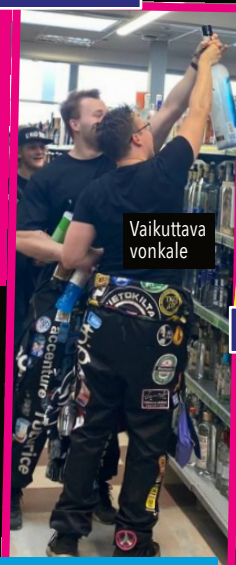

Killan emäntä

KALASTIVAT KORKEALTA!

Bussillinen Tietokiltalaisia valtasi Latvian rajakaupan ja kauppaan muodostuikin valtava jono viinanhimoisista matkajista. Kenties bussissa katsotusta kalastusvideosta innostuneena jonossa innostuttiin kalastamaan myös ylähylyltä.

Vaikuttava vonkale

Olkalaukku-vaeltaja otteissa

KORI KOHTEENA!

Alkorytmi löysi joukon etevää, janoisia urheilijoita Latvian metsien siimeksestä. Paikalla myös todistettiin harvinaista herkkua! Hole in One villitsi lukupäistä yleisöä. 15 annosta onnea!

Päätänsä pidellyt

MÄKIMIES LASKUISSA!

Amutreenit eivät maistuneet mäkiä varten valitulle rankkojen yötöiden jälkeen. Pienen kiukuttelun jälkeen valmentaja sai kuin saikin hänet houkutelua mäkeen. Onneksi rinnekahvilan antimet pelastivat miehen takaisin kuntoon ennen seuraavaa yövuoroa.

MARATONNARI MAISTISSA!

IHAILTAVAA ELVYTYSTÄ!

Taistelukentällä nähtiin pelottava tapahtuma, kun soturi otti liikaa osua vastaan ja kaatui. Onneksi tiimikaveri oli käynyt ensiapukurssin ja elvytti kaverin takaisin henkiin. Victory Royale!

Tarton ambulanssiseikkailu vain päivää ennen ei estänyt kisaamista Riian maratonissa, josta irtosikin yllätysmitali! Tästä riemastuneena mies nähtiin Karjala-baarissa yömyöhään nauttimassa karaoken antimista.

Tekniikan taikaa

Mitä jos taikuutta olisi olemassa muuallakin kuin kirjojen sivuilla tai valkokankaalla? Entä jos Aallossa koulutettaisiin uusia magia-alan insinöörejä? Tekniikan taikaa on spekulatiivisen fiktion genreä edustava huumoripitoinen, teekkarimaailmaan sijoittuva novelli.

Pieni, yksikerroksinen punatiilinen tönö näytti enemmänkin varastolta kuin yliopiston uusimmalta ja merkittävimmältä rakennukselta. Astuttuaan sisään, uudet opiskelijat hämmästyivät. Katto vaikutti olevan helposti kolmenkymmenen metrin korkeudessa, aulan toiselle puolelle olisi saanut kävellä minuutteja ja muutaman metrin korkeudella leijui pienten aurinkojen näköisiä valopalloja.

”Hei, oletteko te uusia fukseja? Tännepäin!”

Kiiltävän vihreään haalariin ja teekkarilakkiin sonnustautunut vanhempi opiskelija viittoi heitä seuraamaan häntä. Jonkin matkaa käveltyään he saapuivat ovelle, jonka vieressä olevassa kyltissä luki ”LUENTOSALI 1”. Sisällä oli jo satakunta muuta, joten he päättivät liittyä joukkoon ja istuivat lähes eturiviin, mikä osoittautui pian virheeksi.

”Tervetuloa opiskelemaan Aalto-yliopiston parafysiikan koulutusohjelmaan!”

Uustieteiden korkeakoulun dekaanin ääni kaikui suuressa salissa voimakkaana kuin rockkonsertin laulu. Ainakin koripallokentän kokoiselle valkoiselle seinälle oli heijastettu dia otsikolla ”Arkipäivän ihmeitä Aallossa”, mutta projektorista tai mikrofonista ei näkynyt missään.

”Moni teistä on varmasti nuorempana lukenut kirjoja tai katsonut elokuvia taikuudesta, magiasta, taumiikasta, miksi ikinä sitä haluaakaan kutsua. Vain muutama vuosi sitten se oli juuri sitä – fiktiivistä viihdettä. Tämän vuoksi ihmisillä ei ole juurikaan tietoa alastamme, eikä tieteellistä tutkimusta ole muutamaa väitöskirjaa enempää. Olette kolmas parafysiikan alalla aloittava vuosikurssi, tätä ennen alan tutkimusta tekivät fyysikot—itse asiassa magiasta väitelleitä tohtoreita on maailmassa vain viisi. Olen yksi heistä, taustani onkin teoreettisessa fysiikassa.” Hän heilautti kättään, ja seinälle heijastunut diaesitys siirtyi seuraavaan kalvoon. ”Alan alkuhetkillä siitä käytettiin nimeä ’taumaturgia’, mutta ihmiset tuppasivat sekoittamaan sen helposti

traumatologiaan, joka taas on lääketieteen osa-alue. Termi itsessään tulee kreikan kielen sanoista *thauma*, ihme ja *ergon*, työ. Nykyisin suurin osa käyttää termiä taumiikka, siis käytännössä ’ihmeiden ala’.”

Uusi käden heilautus, uusi dia.

”Tulevaisuudessa taumiikkaa tullaan opettamaan yhä nuoremmille, aina alakoulusta lähtien. Valitettavasti sen harjoittaminen ei suju aivan yhtä helposti kuin kirjoissa ja elokuvissa – taikasauva ja ’abarakadabra’ eivät riitä. Tarvitaan kovan tekniikan ymmärrystä; matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa. Siinä te astutte kuvaan. Kuinka moni täällä on Oulun pohjoispuolelta?”

Noin kymmenesosa yleisöstä nosti kätensä.

”Meidän tieteenalamme ansiota on muun muassa se, että Rovaniemeltä Helsinkiin pääsee parinkymmenen vuoden kuluttua junalla alle tunnissa. AYY suunnitteleeikin parhaillaan niin kutsuttua Uutta Teekkarikylää Hämeenlinnan seudulle, josta matka kampukselle kestää vain muutaman minuutin.”

”Alan teknistä luonnetta kuvaa se, että me emme loitsu tai noidu, vaikkakin puhekielessä monet sanovat ”taikovansa”. Käytämme komentoja, aivan kuten ohjelmoijat. Ensimmäisen vuoden peruskursseilla opitte luonnontieteellisten perustaitojen lisäksi yksinkertaisia, yleistäumisia komentoja. Niin sanottujen vanhojen tieteiden opiskelijat suorittavat suurimman osan samoista peruskursseista, sillä aivan kuten matematiikan, taumiikan perusosaaminen on tulevaisuudessa yksi insinöörin tärkeimmistä taidoista.”

Dekaani viittasi kädellään diaesitykseen, johon ilmestyi pitkä litania mahdollisia pää- ja sivuaineita. *Long-Distance Wireless Electricity Transfer Solutions. Emission-Free Aviation with Levitation Technologies. Interior Architecture for Thaumically Enhanced Spaces.*

”Kuten huomaatte, edes taivas ei ole rajana. Teillä on käsissänne voima muuttaa maailmaa. Vielä kerran, tervetuloa!”

”Rakkaat fuksit, toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi Magiakiltaan eli tuttavaisemmin MaKiin. Ja ennen kuin joku kysyy; ei, ette ole nyt noitia tai velhoja, ellette satu kantamaan mukanne taikasauvaa ja pöllöä tai olemaan yli kolmeky—”

Joku tönäisi fuksikapteenia kyynärpäällä kylkeen kesken lauseen.

”Mitä Jesse tässä yritti sanoa: taumiikan ja parafysiikan ala ei ole mitään Harry

Potter -larppausta vaan kovaa tekniikkaa. Nuoresta iästämme huolimatta kiltamme on Otaniemen tunnetuimpia ja vaikutusvaltaisimpia, tai kuten tutalaiset sanoisivat, pöhisevimpiä. Olen muuten Maija, ja toimin killan puheenjohtajana vuoden loppuun asti.”

Fuksien joukosta kuului hihittelyä, mutta myös muutama pettynyt huokaus.

Fuksikapteeni Jesse jatkoi: ”Kiitos, Maija, tästä oivasta vaikkakin kivuliaasta muistutuksesta. Tunnistamme kyllä maineemme, ja huumoria meiltä ei todellakaan puutu! Esimerkiksi viime vuonna kiltamme menetti ylioppilaskunnan rahoituksen vuodeksi taittuamme wappuviikolla Servin Mökin ympäristön muistuttamaan Tylypahkaa. Yliopisto ei suuremmin arvostanut sitä, että viimeinen Taikametsään kadonnut fuksi löytyi vasta äitienpäivän jälkeen. Jäynäkisan kyllä voitimme, mutta toimintaa jouduttiin hieman supistamaan rahoituksen puutteessa.” Hihitys muuttui nauruksi.

”Jos arvon Fuksimajuri päättää järjestää Wapun ja suoritate siihen mennessä kaikki hänen teille määräämät tehtävät, tulee teistä silloin teekkareita. Parin kuukauden sisällä saatte myös kiltajäsenyyttänne mainostavat hohtohaalarit—ne ovat pirun käteviä pimeällä, mutta jos päätätte mennä ne päällä nukkumaan, saa hohdon toki pois yhdellä komennolla.”

”Sanopa nyt uudestaan, siis M-A-G-C-yksi-kolme-viisi-nolla?” Yksi tuoreista fukseista oli varsin hämmentynyt selatessaan Sisun kurssivalikoimaa. ”Ja mikä tämä ’eiku’ on?”

”Juuri näin, MAG-C1350 eli *Painovoiman manipuloinnin perusteet*. Pakollinen kurssi, kannattaa käydä ekana vuonna.”

Hieman liian pieni tupsulakki päässään, killan opintovastaava nojasi silminnähdessä väsyneenä kyynärpäällään pöytään ja selitti vuorossa olevalle fuksiryhmälle samaa asiaa, jonka oli selittänyt jo kymmenelle edelliselle.

”Otatte siihen kylkeen vielä aukkarin—siis *Augmentiivinen magia ja sen sovellukset*—niin saatatte päästä oman alan hommiin jo ekana kesänä. Itse olin viime vuonna Postilla kompressointioperaattorina, oli tosi hauskaa kutistella paketteja kahdeksan tuntia päivässä samalla kun kaverit nauttivat hyvistä hommista InfoMagicalla tai Thauckillä. Yrittäkää edes hieman niin ette koe samaa kohtaloa.”

”...ja yks, kaks, kolme neljä viis. Hyvää Wappua!” Monituhatpäisen opiskelijajoukon huuto kaikui ympäri Otaniemeä. Uudet teekkarit painoivat kiiltävän valkoiset tupsulakkinsa päähän, joivat kuohuviiniä suoraan pullosta ja tanssivat bassovoittoisen musiikin tahtiin satunnaisten hohtavanvihreiden haalarien valaisemana. Kaiuttimia ei taaskaan näkynyt missään, mutta ketään ei tuntunut kiinnostavan.

”Onnea waarille, hyvä vuosi oli”, onnitteli uusi puheenjohtaja Janne entistä fuksikapteenia, nykyistä fuksiwaari Jesseä. ”Yllättävän hyvin käyttäytyivät tänä vuonna, toisin oli ennen.”

”Eikö muka ollut hauskaa katsoa, kun TiKin vujuilla tajusivat, että Maija oli taikonut alkoholin niiden jalluista pois, häh?”

”Niin, ja seuraavana vuonna saatiinkin vujulahjaksi—hm?” Jannen puhelin pirahti saapuneen viestin merkiksi.

”Hyvää Wappua herra puheenjohtajalle. Uusi voittaja?” luki eräältä tuoreelta teekkarilta tullessa viestissä, jonka liitteenä oli kuva.

Janne zoomasi ja valahti täysin valkoiseksi. ”Ei jumalauta. Eikö toi ole—”

”Onhan se. Taitaa mennä Jäynäkisan voittaja uusiksi. Eiköhän käydä hakemassa herra pois.”

Kuvassa oli yliopiston rehtori Otaniemen vesitornin katolla päällään MaKin hohtavan vihreät haalarit.

Samu “Chef” Paakkari
2022

Ei enää ikinä Prahaan

Tunnelmia Tietokillan kesän excursiolta.

KKHV

Tietokillan konekiväärihankinta- vastaava eli tuttavallisemmin KKHV Alkorytmin haastattelussa

“Alkorytmi ei ole poliittisesti sitoutunut kannattamaan tai olemaan kannattamatta asehankintoja”
- Toimitus

Kyseessä on Tietokillalle uusi rooli, mitä tulevaan KKHV- kauteesi kuuluu?

Tulevana kautena tulen selvittämään budjetin konekiväärin ostolle ja kuljetukselle Suomeen Latviasta, ja myöhemmin järjestämään noudon konetuliase-toimikunnan kesken. Odotan innolla yhteistyötä yritys- ja ulkosuhdetoimikuntien kanssa.

Miten kaikki lähti liikkeelle? Mistä idea killan omaan konekivääriin lähti?

Törmäsimme tähän kaunokaiseen (katso kuva) piikkilangalla aidatulla riikalaisella katutorilla. Totesimme, että kiltta tarvitsee konekiväärin paitsi matkamuistoksi myös etujensa puolustamiseen.

Millainen fiilis oli, kun kansa oli koko prosessin ajan konekiväärihankinnan takana? Kerro myös hieman lisää prosessista.

Mielestäni oli huikeaa todistaa killan yhteishenkeä. Konekivääri nautti valtavaa kannustusta ja sai taakseen lähes täysin kattavan rahallisen tuen kiltalaisilta sekä killalta viidessätoista minuutissa. Halukkuutta ostaa konekivääri tutkittiin aluksi Telegram-pollin avulla.

Kerro hieman tarkemmin konekiväärin ja hankinnan aikataulusta ja vaiheista.

Kyseessä on 1. maailmansodan aikainen venäläinen PM M1910 -konekivääri. Aseen laadusta kertoo se, että se on edelleen käytössä erilaisissa konflikteissa ympäri maailman.

Olemme päättäneet, että saavutettuaamme hyväksynnän ja rahallisen tuen tälle hankinnalle, matkaamme Riikaan ja teemme sivutorin myyjän kanssa paperit

aseen deaktivoimista. Tällä hetkellä seuraavassa hallituksen kokouksessa käsiteltävä ponsi on jo saanut hyväksynnän. Ase tuodaan jonkinlaisella kulkuneuvolla Riikasta Tallinnaan, jossa se mahdollisessa yhteistyössä tullin kanssa saatetaan laivalla Helsinkiin ja sieltä edelleen Otaniemeen kiltahuoneelle.

Millaisissa tilanteissa ja tapahtumissa kiltta pääsee hyötymään konekiväärin?

Konetuliase tulee herättämään innostusta kiltalaisissa ja kateutta muissa. Konekivääri on muun muassa helposti mahdollista kiinnittää killan vuokrattavan pakettiauton katolle, jolloin kaikilla kiltalaisilla on mahdollisuus nauttia siitä. Hyväksytyt ponsi konekiväärin kiinnityksestä on para-aikaa hallituksen käsittelyssä.

Muita hyväksytyjen ponsien tukemia vaihtoehtoja ovat muun muassa yhteistyö Koneteekkarikillan kanssa, jossa sarjatuliase kiinnitettäisiin niin ikään neuvostoliittolaiseen Tela-Veeraan. Tämän lisäksi suunnitteilla on myös konetuliasesitsit.

Mitä mahdollisia esteitä hankinnalla on ollut?

Tällä hetkellä esteenä on mahdollisten deaktivointiin liittyvien dokumenttien saanti. Kun kysyimme aiheesta (piippuun ei oltu hitsattu

mitään ase deaktivoimiseksi), myyjä totesi, että paperit voidaan kirjoittaa. Ase on uskoaksemme toimintakykyinen. Muita mahdollisia ongelmia ovat ase kuljettaminen laivaan ja laivalla, sekä mahdollinen Suunnitelma B:n mukainen tullin välttely.

Onko hankkeella ollut äänekkäitä vastustajia?

Eräs hankkeen äänekkäistä vastustajista on ollut eräs nimeltä mainitsematon entinen hallituksen jäsen.

Toimitus yritti ottaa yhteyttä Joonaan faksitse, mutta faksi ei ollut päällä.

Tämän ponnin hyväksyessään Tietokilta ry:n kiltakokous velvoittaa Tietokillan hallituksen tutkimaan mahdollisuutta hankkia deaktivoitu konetuliase Latviasta.

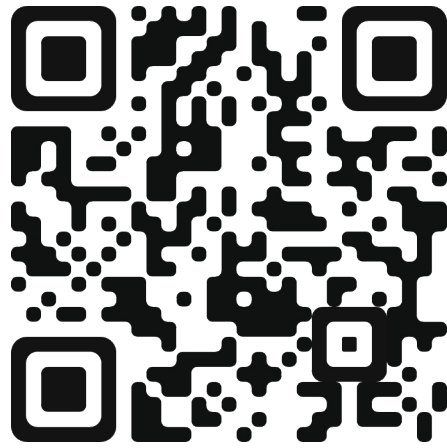
- Paavo Nurminen
- Mikko Juusti
- Samu Chef Paakkari
- Enoque Maculuba
- Petrus Asikainen
- Daniel Kaluski
- Lauri Lappalainen
- Eemeli Vähäpassi
- Suvi Zitting
- Juuso Kallio
- Niko Kataja
- Aaro Ylimaula
- Valtteri Lakaniemi
- Eero Eklund
- Nuutti Hakala
- Samuli Yli-Salomäki
- Justus Hansen

Hyväksytty

Tämän ponnin hyväksyessään Tietokilta ry:n kiltakokous velvoittaa Tietokillan hallituksen tutkimaan mahdollisuutta asentaa aiemman ponnin ansiosta hankittu konetuliase killan pakettiauton katolle.

- Anton Voipio
- Mikko Juusti

Hyväksytty

Lisätietoja KK:sta

Tämän ponnin hyväksyessään Tietokilta ry:n kiltakokous velvoittaa Tietokillan hallituksen tutkimaan mahdollisuutta asentaa aiemman ponnin ansiosta hankittu tietokonetuliase killan pakettiauton katolle.

- Visa Pollari
- Anton Voipio
- Mikko Juusti

Hyväksytty

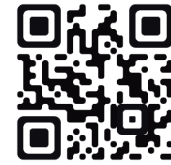
Tämän ponnin hyväksyessään Tietokilta ry:n kiltakokous velvoittaa Tietokillan hallituksen tutkimaan mahdollisuutta järjestää tietokonetuliasesitsit killan pakettiauton katolla.

- Mikko Juusti

(Ei hyväksytty)

Levyraati

Alkorytmin raati arvostelee yrityskentän kovimmat musikaaliset elämykset.

Tietoevry Oyj:
Value for life

Absoluuttinen klassikko, varmasti jokaiselle tuttu. Videon graafinen puoli jää hieman uupumaan, kuvakulmat tuottajista ovat ajoittain hieman kyseenalaisia. Erityismainintana 1:10 herrasmies oikealla on todella tunnelmassa mukana, olemuksesta huokuu “value for society, value for life”. Tästä klassikosta on myös useampia uudelleenmiksauksia, jotka nekin toinen toistaan parempia.

Arvosana: 4/5, remixeillä 5/5

CGI: You are the magic

Kappaleen tunnelma niin musiikilta kuin grafiikoilta on hyvin 2009. Kappale on musikaalisesti hieman ontuva, ja jättää kuuntelijan myös sisällöltään kaipaamaan jotain enemmän. Kuvien kontekstia on hieman haastava ymmärtää. Plussaa antaa kitarasoolo jota ehottaa lavalla esitettävät ilmakitarsoolot. Raadille ei oikein

selvinnyt, kappaleen merkitys: “You are the magic” - CGI yrityksenä vai työntekijät, kuka nyt on magiaa? Raadin kommentteja: “Kuolin sisältä hieman”, “liian pitkä, kappale tuhoisi minut”.

Arvosana: 1/5 (jäätis)

Verohallinto:
Epic tax party

Jättää sanattomaksi. Äärimmäisen hyvä, moderni, varsinkin nuoriin iskevä EDM toteutus. Kappale on svengaava, grafiikat ovat suunnitellut ja kokonaisuus on mietitty. Editoinnit ja kontekstiin sopivat flinglishit tuovat lisäpisteitä. Raadin kommentteja: “Jäännösvero”, “no nyt on svengää”, “mun VERO VITUN RAHOILLANI on kyllä tuotettu hyvää settiä”.

Arvosana: Ehdoton 5/5

Puuilo:
Morjensta pöytään

Tarvitseeko tästä edes sanoa mitään? Äärimmäinen bängeri. Tämä biisi on niin kova että sitä on saattanut useampi kuulla jo ihan sitsilaulunakin. Kuuleman mukaan myös jokin keskinkertainen suomalainen artisti on tuottanut biisistä oman versionsa. Raadin kommentteja: “Vetää sanattomaksi”, “on se vaan

klassikko”, “nykyään aina kun tarvitsee puuta tulee heti tämän kautta Puuilo mieleen ja sitten tajuaakin ettei ne myy puuta”.

Arvosana: Selkeä 5/5

EP:n Kone ja Tarvike: EP:n Kone ja Tarvike

Ehdoton klassikko.

Sitsilaulunakin tunnettu, sovitus Hannen - Hän on mun kappaleeseen on valtaisan suosion saavuttanut radiomainos. Raadin kommentit: “Tanssijalkaa alkaa heti vipattamaan”.

Arvosana: 5/5

Apotti: Apotti reggae

Jää soimaan päähän. Kappale ei

varsinaisesti ole kovinkaan reggae ja kertosäe vedetään hämmentävän säännöllisesti ja toistuvasti hieman ohi nuotin. Niin kutsuttu “reggae” osuus on käytännössä pitkälti yksinpuheluita ja horinoita aiheen tiimoilta. On kuitenkin johtajatasen ratkaisu esittää kappale ensikerran areenalliselle ihmisiä ketkä vihaavat sinua ja kehittämäsi järjestelmää, ja tästä on pakko antaa lisäpisteitä. Myös ns. “humble brag” siitä, että veronmaksajien rahoja on tuotteeseen käytetty jo miljardi euroa, saa raadilta lisäpisteitä. Raadin kommentit: “kys

(Kuopion yliopistollinen sairaala)”.

Arvosana: 2/5

Tietoevry Oyj: Tieto 50

Todella kova rock-biisi. Kappaleen kokonaisuus on mietitty ja kertosäe jää todella helposti päähän soimaan. Kappale on kokonaisuudessaan tarttuva. Tuotos saa miinusta sillä sanoma jää näin paikalliselle Tikkiläiselle hieman epäselväksi, sekä aiemin verkosta löytynyt ilmakitaralla ehostettu versio on kadonnut.

Arvosana: 4/5

Reaktor: Kesirap

Järjettömän hyvä toteutus Tietokillan pääyhteistyökumppanilta. Biisissä on paljon potentiaalia. Reaktor on luonut mestariteoksen jota ei voi jättää kuuntelematta. Rap toteutus on verrattavissa jopa genren kovimpien nimien teoksiin. Raadin kommentteja: “Olisinpa ollut Reaktorilla kesätoissa vuonna 2015”, “filis mjjajajai”, “tycitellään”.

Arvosana: Yhteistyön ylläpitämiseksi tietenkin 5/5

HUS: Käsihygieniaräppi 2018

Paha, todella paha. Kappaleen alussa ei

oikestaan edes tajua, että nyt se tosiaan alkoi. Lyriikat ovat suhteellisen toisteiset, toisaalta jos sanoma ei tule selväksi tällä niin ei kyllä millään. Videossa on yhtäläisyyksiä Aviciin - Levels musiikkivideoon, mutta musikaalista puolta ei kehtaa tässä edes ottaa vertailuun. Plussaa, että syyllisten nimet on kuitenkin jätetty videon loppuun - suoraselkäistä toimintaa. Raadin kommentteja: “Tätä voisi käyttää jonain sadistisena eutanasian muotona”, “rytmikäs biisi”, “kulttichant”, “edestä takaa ja sivuilta”.

Arvosana: Se todellinen 0/5

TVO: Energiansäästötanssi

Kivulias kokonaisuus. Toteutusta voisi

parhaiten kuvata termillä “boomer meets tiktok -dance”. Musikaalinen puoli on kuitenkin hyvin toteutettu, ja kertosäe on tarttuva. Erityisplussaa kovista visuaalisista effekteistä, sekä videolla esiintyvistä joulupalohmiehestä. Jonkun lapsi videolla hämmentää. Raadin kommentteja: “Tämäkö takia Olkiluoto 3 myöhästyy”, “tämän takia

sähkösi ei halpene”, “manuaalista kävelyä”, “saa toivomaan että uraani halkeaisi lähisyydessäni muuttaen minut höyryksi”.

Arvosana 1/5

Eficode: Don't Apply

Todella hämmentävä. Jätti jälkeensä valtavan määrän kysymyksiä. Kappale vaikuttaa hiljaiselta avunhuudolta. Kappaleen ironian taso jää myös kuuntelijalle epäselväksi. Päällimmäinen tunne: Mitä?? Raadin kommentteja: “???”.

Arvosana: 3/5

Tikkurila: Tikkurila 150

Räjäyttää pankin. Aikaansa edellä, uskomaton teos. Kun luulee ettei video voi enää mennä paremmaksi, vetää henkilöstö taskusta aurinkolasit kuin CSI Miamissa konsanaan. Tätä parempaa kokonaisuutta on vaikea tehdä.

Arvosana: Täysi kymppi, 10/5?

Ostetaan & myydään

Nyt riittää!! Myydään Simo vitosella. Toimitus ok Mäntsälä +500 km. Nähnyt vapaussodan ja muistaa kun Danny syntyi.

Ostetaan liput Otacruiselle, mieluiten 12. krs hytti mutta myös 11. krs kelpaa. Liput voi lähettää faksilla numeroon 09 47001.

Myydään kuparia 2-300 kg, nouto liikenteenjakajalta

Ostetaan hyvinvointi

Kiltakokous vapautti Santeri Kääriäisen Alkorytmin päätoimittajan tehtävästä – taustalla epäily törkeästä rimanylityksestä

Toistaiseksi Alkorytmin vastaavan päätoimittajan tehtävää hoitaa Mikko Juusti.

Alkorytmin vastaava päätoimittaja Santeri Kääriäinen. KUVA: ALKORYTMI / ARKISTOKUVA

AR

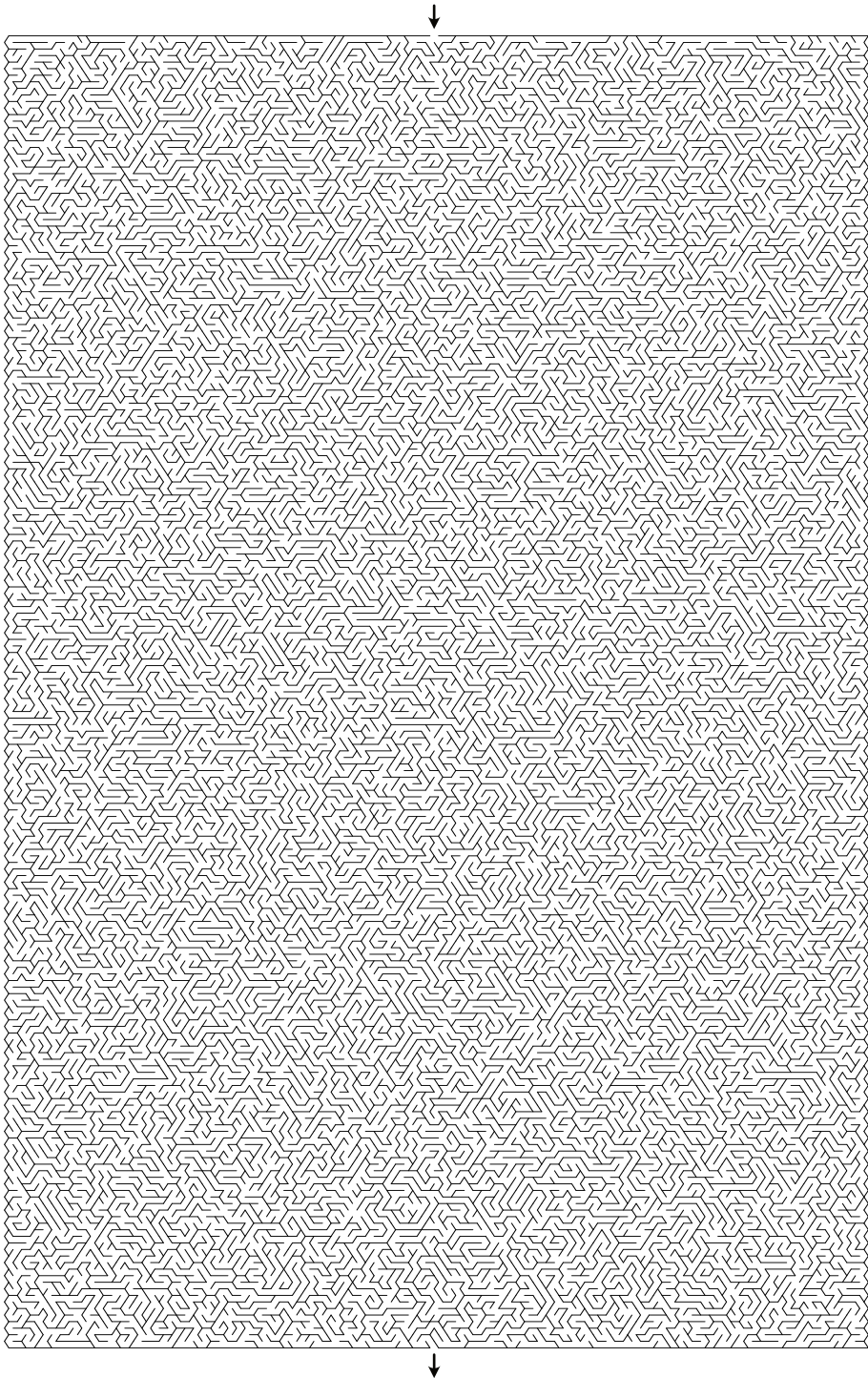
22.11. 19:43 | Päivitetty 7.12. 16:01

ALKORYTMIN vastaavaa päätoimittajaa Santeri Kääriäistä epäillään törkeästä rimanylityksestä. Tietokillan kiltakokous on torstaina iltapäivällä päättänyt vapauttaa hänet vastaavan päätoimittajan tehtävästä välittömästi. Kääriäinen ilmoitti aiemmin torstaina, ettei itse katso voivansa jatkaa työtään.

”Olen vilpittömästi pahoillani tapahtuneesta. Pyydän anteeksi toimitukselta ja Alkorytmin lukijoilta. En näe mahdollisuutta jatkaa tehtävässäni tämän jälkeen”, Kääriäinen sanoo.

Eron taustalla olevat tapahtumat liittyvät Kääriäisen antamiin vaalilupauksiin alittaa aiemman vuoden Rytmiryhmän asettama rima. Tapaus on törkeä, jos julkaisuja on tuotettu vuodessa enemmän kuin yksi. Alkorytmin vastaavan päätoimittajan asemasta päättää Tietokillan kiltakokous.

”Olemme äärimmäisen pahoillamme tämän vuoden tapahtumista. Santeri Kääriäinen on tehnyt hyvää työtä Alkorytmin vastaavana päätoimittajana. Tässä hän on tehnyt vakavan virheen ja kantaa siitä vastuun. Kiltakokous on tehnyt päätöksen vapauttaa hänet tehtävästään”, kommentoi Tietokillan hallituksen puheenjohtaja Joonas Nevalainen.

(Lehti loppuu tähän)

Tietokiltaa tukemassa

HiO

Reaktor

NITOR

TAITONNITED

Deloitte.

EXOVE

GOFORE

Sievo

futurice

accenture

*Columbia
Road*

Wolt